

II

(Komunikaty)

KOMUNIKATY INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH
UNII EUROPEJSKIEJ

KOMISJI EUROPEJSKIEJ

**Powiadomienie zgodnie z art. 114 ust. 4 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej –
Upoważnienie do utrzymania w mocy środków krajowych bardziej rygorystycznych niż
przepisy przewidziane przez środek harmonizujący WE**

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2010/C 7/01)

1. Pismem z dnia 20 listopada 2009 r., które Komisja otrzymała dnia 26 listopada 2009 r., Królestwo Danii notyfikowało Komisji swój zamiar ⁽¹⁾ niedokonania transpozycji dyrektywy 2006/52/WE zmieniającej dyrektywę 95/2/WE w sprawie dodatków do żywności innych niż barwniki i substancje słodzące oraz dyrektywę 94/35/WE w sprawie substancji słodzących używanych w środkach spożywczych ⁽²⁾ do prawa duńskiego w zakresie stosowania azotynów ⁽³⁾ w produktach mięsnych i utrzymania obecnego prawodawstwa krajowego w tym zakresie. Postanowienie nr 22 z dnia 11 stycznia 2005 r. dotyczące dodatków do żywności (*Bekendtgørelse nr 22 af 11.1.2005 om tilsætningsstoffer til fødevarer*) oraz duński wykaz pozytywnych dozwolonych dodatków do żywności (*Liste over tilladte tilsætningsstoffer til fødevarer, »Positivlisten«*) zawierają przepisy krajowe, które Dania chciała utrzymać.

2. Dyrektywa 2006/52/WE, która została przyjęta przez Parlament Europejski i Radę dnia 5 lipca 2006 r., opiera się na artykule 95 Traktatu WE (nowy artykuł 114 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej – TFUE). Celem tej dyrektywy, w odniesieniu do stosowania azotanów i azotynów w produktach mięsnych, jest osiągnięcie równowagi pomiędzy ryzykiem tworzenia się rakotwórczych nitrozamin spowodowanym obecnością w produktach mięsnych azotynów, a ochronnym działaniem azotynów przeciwdziałających rozwojowi bakterii zagrażającego życiu jadu kiełbasianego, zgodnie z opiniami naukowymi uzyskanymi od Europejskiego Urzędu ds. Bezpieczeństwa Żywności (EFSA) oraz Komitetu Naukowego ds. Żywności (SCF).

Dyrektywa 95/2/WE w swej pierwotnej formie ustalała najwyższe dopuszczalne poziomy pozostałości azotynów i azotanów w różnych produktach mięsnych. Dyrektywa 2006/52/WE wprowadza natomiast zasadę, zalecaną w opinii EFSA z 2003 r., iż kontrola azotynów powinna być regulowana w formie ich maksymalnych ilości, które mogą zostać dodane w trakcie produkcji do produktów mięsnych dla E 249 azotynu potasu oraz E 250 azotynu sodu. Ilość ta wynosi 150 mg/kg dla produktów mięsnych ogółem i 100 mg/kg dla sterylizowanych produktów mięsnych.

W drodze wyjątku, dyrektywa 2006/52/WE zawiera najwyższe dopuszczalne poziomy pozostałości dla niektórych określonych tradycyjnie wytwarzanych produktów mięsnych, w przypadku gdy nie była możliwa kontrola ilości wprowadzanej z powodu tradycyjnego procesu produkcji.

⁽¹⁾ Udzielono zezwolenia na 2 lata decyzją Komisji 2008/448/WE z dnia 23 maja 2008 r. dotyczącą przepisów krajowych zgłoszonych przez Danię w sprawie dodawania azotynów do niektórych produktów mięsnych (Dz.U. L 157 z 17.6.2008).

⁽²⁾ Dz.U. L 204 z 26.7.2006, s. 10.

⁽³⁾ Powiadomienie dotyczy E 249 azotynu potasu oraz E 250 azotynu sodu.

3. Duńskie postanowienie nr 22 zezwala na dodawanie E 249 azotynu potasu oraz E 250 azotynu sodu do produktów mięsnych jedynie w przypadku nieprzekroczenia określonych ilości dodanych. W zależności od danych wyrobów te maksymalne ilości wynoszą 0, 60, 100 lub 150 mg/kg. W przeciwieństwie do dyrektywy 2006/52/WE duńskie przepisy nie zawierają żadnych wyjątków od zasady ustalania maksymalnych ilości dodanych azotynów, a w związku z tym nie zezwalają na wprowadzanie do obrotu niektórych tradycyjnie wytwarzanych produktów mięsnych z innych państw członkowskich. Wprowadzając limity 0 i 60 mg/kg, duńskie prawodawstwo przewiduje dodatkowo dla wielu produktów mięsnych niższe limity ilości dodawanych azotynów niż dyrektywa.

4. Przepisy duńskie są zatem bardziej rygorystyczne niż przepisy dyrektywy 2006/52/WE w odniesieniu do dodawania azotynów do produktów mięsnych.

5. Królestwo Danii uważa, iż w przeciwieństwie do dyrektywy 2006/52/WE obowiązujące duńskie przepisy są w pełni zgodne z naukowymi zaleceniami SCF i EFSA, ponieważ nie zawierają wyjątku od zasady kontroli „ilości dodanej”, w przeciwieństwie do kontroli poziomów pozostałości.

Dania zwraca także uwagę, że duńskie przepisy poprzez niższe dopuszczalne ilości dodawane w jeszcze większym stopniu minimalizują zagrożenie powodowane przez nitrozaminy.

Dania podkreśla, że pomimo faktu, iż jej przepisy ograniczające poziom azotynów, które mogą być dodawane do produktów mięsnych, obowiązują od wielu lat, nigdy nie spowodowały one problemów dotyczących konserwacji odnośnych produktów, a częstotliwość występowania zatrucia jadem kiełbasianym jest w Danii w porównaniu z innymi państwami członkowskimi bardzo niska. Od 1980 r. nie odnotowano ani jednego przypadku zatrucia produktami mięsnymi.

6. Komisja rozpatrzy to zawiadomienie zgodnie z art. 114 ust. 4 i 6 TFUE. Artykuł 114 ust. 4 stanowi, że jeżeli po przyjęciu zharmonizowanego środka UE dane państwo członkowskie uzna za konieczne utrzymanie krajowych środków, które są uzasadnione istotnymi wymogami określonymi w art. 36 TFUE lub są związane z ochroną środowiska naturalnego lub środowiska pracy, przedmiotowe państwo członkowskie powiadamia Komisję o tych środkach i podaje powody ich utrzymania. Od otrzymania zawiadomienia o duńskich przepisach Komisja ma do dyspozycji sześć miesięcy na ich zatwierdzenie lub odrzucenie. W tym okresie Komisja sprawdza, czy utrzymanie duńskich przepisów jest uzasadnione ważnymi względami określonymi w art. 36 lub dotyczącymi ochrony środowiska naturalnego i czy nie są one środkiem arbitralnej dyskryminacji lub ukrytym ograniczeniem w handlu i czy nie stanowią one zbędnej i nieproporcjonalnej przeszkody w funkcjonowaniu rynku wewnętrznego.

7. Każda ze stron, która chciałaby zgłosić uwagi dotyczące wspomnianej notyfikacji, musi je przesłać do Komisji w ciągu 30 dni od opublikowania niniejszego zawiadomienia. Wszelkie uwagi nadesłane po upływie tego okresu nie będą brane pod uwagę.

8. Dodatkowych informacji na temat duńskiego powiadomienia udziela:

Komisja Europejska
Dyrekcja Generalna ds. Zdrowia i Konsumentów
DG SANCO. A2 – Zagadnienia Prawne
Pani Elena Savia
Tel. +32 22993900
E-mail: elena.savia@ec.europa.eu